

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D.,
ve věci

žalobkyně: V. W., narozená „X“,
bytem „X“,
zastoupena obecným zmocněncem L. W.,
bytem „X“,

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí,
se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 00 Praha 2,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2018, č. j. MPSV-2018/77897-916,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se prostřednictvím svého obecného zmocněnce domáhala žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2018, č. j. MPSV-2018/77897-916, jímž bylo rozhodnuto o jejím odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajská pobočka v Ústí nad Labem (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 26. 4. 2017, č. j. 106749/17/LT (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Žalovaný odvolání zamítl

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

a potvrdil odvoláním napadené rozhodnutí, kterým žalobkyni nebyl přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku „schodišťová plošina, včetně instalace“ dle zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o poskytování dávek osobám se ZP“). Současně se žalobkyně domáhala, aby soud žalovanému uložil povinnost nahradit jí náklady předmětného soudního řízení.

Žaloba

2. Ve stručné žalobě žalobkyně prostřednictvím svého obecného zmocněnce namítala nedostatečně zjištěný skutkový stav u žalobou napadeného rozhodnutí, přičemž upozornila na skutečnost, že se její zdravotní stav od vydání žalobou napadeného rozhodnutí zhoršil s poukazem na údajně novou lékařskou zprávu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k soudní výzvě předložil příslušný správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zrekapituloval průběh předcházejícího správního řízení a k námitce žalobkyně ohledně toho, že se její zdravotní stav od vydání žalobou napadeného rozhodnutí zhoršil, uvedl, že v současném řízení nelze přihlédnout ke změně zdravotního stavu žalobkyně, jež nastala po vydání žalobou napadeného rozhodnutí. K tomu žalovaný doplnil, že tuto změnu zdravotního stavu má možnost žalobkyně uplatnit v rámci nově podané žádosti o zvláštní pomůcku.

Správní spis

4. Ze správního spisu soud s ohledem na předmět projednávané věci a námitky žalobkyně zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 28. 12. 2016 přijal správní orgán prvního stupně žádost žalobkyně o příspěvek na zvláštní pomůcku – „schodišťová plošina, včetně instalace“, jež zamítl dne 26. 4. 2017 prvostupňovým rozhodnutím, jež bylo vydáno na základě zamítavého posudku o zdravotním stavu Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice ze dne 7. 3. 2017, č. j. LPS/2017/59-LT_CSSZ. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně dne 10. 5. 2017 odvolání, jež žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 20. 4. 2018 zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil, přičemž pro účely své rozhodovací činnosti si ještě nechal vyhotovit posudek o zdravotním stavu žalobkyně od posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 22. 3. 2018, č. j. 2017/685-UL (dále jen „posudek ze dne 22. 3. 2018“), kdy v tomto posudku bylo konstatováno, že v případě žalobkyně nejde o osobu, která má ve smyslu ust. § 9 odst. 1, odst. 4 zákona o poskytování dávek osobám se ZP, těžkou vadu nosného či pohybového ústrojí charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu; ani nejde o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí, uvedenou v bodu 1 části I přílohy k zákonu o poskytování dávek osobám se ZP.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť obecný zmocněnec žalobkyně ani žalovaný nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, a proto se má za to, že souhlas udělili, když byli o uvedeném následku ve výzvě soudu výslovně poučeni.

6. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobkyně je tedy tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobkyně pak musí soud přihlídnout pouze k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.
7. Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že předmětná žaloba z hlediska jediné uplatněné žalobní námitky není jakkoliv důvodná.
8. Soud opětovně poznamenává, že předmětná žaloba obsahovala výlučně jedinou námitku, sice že zdravotní stav žalobkyně se po vydání žalobou napadeného rozhodnutí zhoršil, z čehož žalobkyně dovozovala, že žalovaný nesprávně zjistil skutkový stav případu, v němž žalobkyně požadovala přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – „schodišťová plošina, včetně instalace“.
9. K tomuto soud po přezkoumání správního spisu konstatuje, že žalovaný rozhodl na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přičemž stěžejním podkladem jeho rozhodnutí byl posudek ze dne 22. 3. 2018, jež byl vypracován řádně složenou komisí, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobkyně i její obecný zástupce byli při jednání komise osobně přítomni.
10. Soud dále směrem k žalobkyni zdůrazňuje, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na obligatorní dikci ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měla žalobkyně v době rozhodování žalovaného, tj. ke dni 20. 4. 2018. Zhoršení stávajících zdravotních obtíží, ke kterým by mělo dojít po tomto datu popř. vznik nových zdravotních obtíží, nemůže být v tomto soudním řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
11. Výše uvedený právní názor je přitom zcela v souladu s ustálenou judikaturou správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu, když tento soud např. ve svém rozsudku ze dne 30. 9. 2008, č. j. 8 Afs 32/2008-59, který je dostupný na www.nssoud.cz, výslovně konstatoval, že – „[j]e vadou řízení, rozhodne-li krajský soud v rozporu s § 75 odst. 1 s. ř. s. podle skutkového stavu existujícího v době vydání svého rozsudku, nikoliv podle skutkového stavu, který byl v době rozhodnutí žalovaného.“
12. S ohledem na shora uvedené skutečnosti byl soud nucen dospět k závěru, že žaloba z pohledu jediné uplatněné žalobní námitky, a to že zdravotní stav žalobkyně se po vydání žalobou napadeného rozhodnutí zhoršil, z čehož žalobkyně dovozovala, že žalovaný nesprávně zjistil skutkový stav případu, není důvodná, neboť neshledal, že by závěry

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalovaného neměly oporu v provedeném dokazování, popř., že by došlo k porušení ust. § 3 správního řádu. Proto soud žalobu ve výroku rozsudku I. podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

13. Pro úplnost soud poznamenává, že již žalovaný v písemném vyjádření k žalobě správně upozornil na skutečnost, že případnou změnu zdravotního stavu, která u žalobkyně nastala po vydání žalobou napadeného rozhodnutí, má možnost žalobkyně uplatnit v rámci nově podané žádosti o příspěvek na zvláštní pomůcku.
14. Současně soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovanému náhrada nákladů řízení ze zákona nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost **ve lhůtě dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 28. března 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.